

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

Glasilo Slovencev v Argentini

Leto LXXVIII | 15. avgusta 2019 - Buenos Aires, Argentina | Št. 19

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

SLOVESNOST OB DNEVU DRŽAVNOSTI

V ponedeljek, 24. junija popoldan je Veleposlaništvo Republike Slovenije v Buenos Airesu organiziral sprejem v kupoli Kulturnega centra Kirchner -CCK- ob praznovanju dneva državnosti.

Na dan državnosti obeležujemo spomin na 25. junij 1991, ko je Slovenija formalno postala neodvisna država. V lepi razsvetljeni kupoli z imenitnim razgledom na mesto Buenos Aires, je ga. Maja Vuksanovič pozdravila navzoče ter povezovala program. Slovensko in argentinsko himno je ob spremljavi Orkestra Federalne Policije zapel Mešani pevski zbor San Justo. Sledil je pozdrav in nagovor Veleposlanice. Ker se je že bližal konec njenega diplomatskega mandata v Argentini, se je ga. Jadranka Šturm Kocjan vsem navzočim zahvalila za pomoč pri opravljenem delu.

Priznanje Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu je prejela ga. Ana Ličen za njeno delo kot pesnica in na radijski oddaji Okence v Slovenijo. Priznanje ji je izročila veleposlanica ga. Jadranka Šturm Kocjan.

V nadaljevanju je podpredsednik društva Zedinjena Slovenija g. Andrej Golob, ob spremstvu podpredsednika gospoda Karla Groznika, v imenu društva in organizacij naše skupnosti izrekel zahvalne in poslovljne besede.

de ge. Jadranki Šturm Kocjan. V spomin sta ji izročila sliko priznane slovenske slikarke Bare Remec.

V sklopu kulturnega dela je Mešani pevski zbor San Justo, pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar, izvedel koncert slovenskih in argentinskih pesmi:

DOMOVINI - Benjamin Ipavec
JAZ 'MAM PA KONJČA - popular elovena-
Silvester Mihelič
DOBER VEČER - canciones populares
eslovenas- Silvester Mihelič
DOS PALOMITAS - tradicional argentina-
F. Ballesteros
LA NOCHERA - zamba -
J.Davallo/E. Cabeza, Reinaldo Zemba
PONGALE POR LAS HILERAS - cueca -
F. D. Palorma, Jose Vallesi

Solisti: Martin Selan, Veronika Malovrh, Damian Marinčič
Kitari: Damian Marinčič, Marjan Godec

Slavje je sledil s toplo zakusko in dobro kapljico, ki je sprostila razgovor med gosti. Bog te živi, Slovenija!

Zedinjena Slovenija

Spoštovana gospa Veleposlanica!

Los eslovenos somos un pueblo muy especial. Si bien nuestro territorio de origen es muy pequeño, sus fronteras se expandieron hasta el lugar donde hoy vivimos.

En los últimos cuatro años ha vivido aquí, en Argentina, el hogar más austral de los eslovenos y sus descendientes. Aquí ha tenido el honor y la responsabilidad de representar a Eslovenia ante las más altas autoridades de Argentina, y también ante nosotros, los hijos y nietos de eslovenos.

En estos cuatro años tuvimos el honor y el placer de poder recibirla en nuestros centros eslovenos. En ellos pudo escuchar de primera mano nuestra historia - por qué los eslovenos vivimos bajo la Cruz del Sur.

En nombre de Eslovenia Unidad - Zedinjena Slovenija y de las demás organizaciones nucleadas en la colectivi-

dad eslovena de Argentina, queremos expresarle nuestro más sincero agradecimiento por toda su labor realizada para mejorar y acrecentar las relaciones con nuestra madre patria. A la vez apreciamos los esfuerzos y el apoyo que Eslovenia brinda a los eslovenos por el mundo.

Esperamos que se lleve gratos recuerdos de los eslovenos de Argentina. Deseamos que en el futuro, ya en su patria, pueda contarles a todos que aquí, en Argentina, viven eslovenos que conservan el idioma, la cultura y las tradiciones eslovenas y que quieren ser parte integrante de la nación eslovena.

Kot pravi naša izseljenska himna: "Slovenija, moj dom brez mej, ker nosim te s seboj.

Kjer rod je moj, kjer sin je tvoj, tam si Slovenija"
Bog vas živi!

OBLETNICA OSAMOSVOJITVE SLOVENIJE V BALANTIČEVI ŠOLI

Zdrava bodi, naša lepa domovina!

V soboto, 6.julija 2019, smo v Balantičevi šoli praznovali 28. obletnico dolga leta pričakovanih sanj, ko je v naši predragi Sloveniji zasijala luč svobode.

V prostorih kleti Našega doma smo se, v čudovito lepo okrašenem prostoru, zbrali učenci, starši in učitelji. Najprej nas je ga. Irena Urbančič Poglajen prav lepo pozdravila in prijazno nagovorila. Navzoči so bili tudi učenci Tečaja "ABC po slovensko" in njihovi starši, katere je prav posebno imenovala in jim na kratko razložila pomen praznovanja.

Ob navzočnosti naše slovenske zastave smo z navdušenjem zapeli slovensko himno in s tem iskali ljubezen in spoštovanje naši mladi Sloveniji! Zastavonoša sta bila: Nace Amalfi Tekavec in Andrej Malovrh.

Ga. Lučka Marinčič Zafra nam je ob prazniku podala prijazne in globoke misli: "Čeprav praznujemo le 28 let samostojne države, Slovenci nismo mlad narod. Imamo dolgo zgodovino. Pri oblikovanju slovenskega naroda in kasneje tudi slovenske države, je imela odločilno vlogo kultura, ki se odraža v slovenskem jeziku in je temelj identitete našega naroda. Leta 1991 smo dosegli samostojno državo kateri pripadamo, saj so tam korenine naših prednikov, tam je del naše zgodovine in to začutimo v srcu, ko stopimo na slovenska tla. Danes, 28 let kasneje, praznujmo in se spominjamo tega praznika s tem, da ohranjamo slovenski jezik, našo vero in naše navade, saj brez njih ne bi obstali kot narod in ne bi imeli svoje države."

Ob priliki praznovanja so se učenci 7. in 8. razreda spomnili na prvega slovenskega pesnika Valentina Vodnika, katerega 200. obletnico smrti obhajamo letos. Čuteče

so podali njegovo najbolj slavno pesnitev "Dramilo".

Nato nam je skupina otrok 5., 6., 7., in 8. razreda v igri in plesu ter petju pokazala, kako so se nekdaj otroci zabavali na prostem, v veselem rajanju, da bi tako podoživeli tiste prijetne trenutke, ko se je otroški vris razlegal po polju in vaseh. Zato so poskrbele in otroke naučile plese ga. Tatjana Groznik Godec, petje ga. Kristina Skvarča Šenk in Veronika Malovrh; zamisel in glavno skrb za nastop pa je bil v reziji gđ. Danice Malovrh, gđ. Ivane Tekavec in ge. Silvije Tekavec Nicastro.

V veselem in prazničnem vzdušju smo zaključili obhajanje 28. rojstnega dne naše drage Slovenije. Pridružili so se še najmlajši s petjem in s slovenskimi zastavicami v rokah. Praznovanja pa še ni bilo konec! Učenci in učitelji smo se zbrali okrog zanimive torte, delo marljivih mamic Nadje Pugelj Tortelli in Tatjane Pugelj Martins, ki sta poleg te, prevzeli še čudovito scenarijo prostora. V prijateljskem, domačem vzdušju smo se še nekaj časa ustavili in okušali dobrote.

Naši dragi Sloveniji želimo še veliko veselih in blagoslovljenih let!!!!!!

Marija Zupanc Urbančič

DVA PRAZNIKA V SLOVENSKI ŠOLI NA PRISTAVI

Vsako leto se v naši šoli spomnimo junakov-domobrancev.

V soboto, 22. junija, smo da dvorišču postavili oltarček z lepim križem in šopkom cvetja. Najmlajši, otroci iz otroškega vrtca, so prižgali svečke. Viki Selan je razložila učencem, kdo so bili domobranci, proti komu so se borili in zakaj jih imenujemo junake.

Otroci prvih treh razredov so pripravili lepaka z napisom »Slava našim mučencem« in »Narod - Domovina - Bog«. Učenke 5. in 6. razreda so recitirale poezijo »Spomin junakom«, največji pa so razložili pomen besede »narod«. Učenci ABC pa so poklonili lep šopek rdečih nageljnov.

Proslavo, kateri so prisostvovali tudi starši, smo zaključili s pesmijo »Moja domovina«.

Naslednjo soboto, 29. junija, smo proslavili osamosvojitve Slovenije. Učiteljice smo pripravile dan odprtih vrat. Otroci so pokazali staršem in drugim obiskovalcem, kaj so

se naučili o Sloveniji. V okviru te slovesnosti smo učiteljice skupaj z otroki pripravile razne priložnostne igrice, kvize, uganke in različne sestavljanke. Posladkali smo se s torticami, okrašenimi z barvami slovenske zastave.

Starši so se navdušeno pridružili igram in se poslužili ponujenih dobrot.

R.E.

NIKOLI PREMAGANI

V nedeljo, 30. junija, smo se zbrali na Slovenski Pristavi, da počastimo padle domobrance, se jim zahvalimo in se jim na nek način vsaj malo oddolžimo za neizmeren dar življenja, ki so ga darovali za nas, naše starše in stare starše, še posebno pa za Boga in domovino.

Ob pol enajstih smo pričeli s sveto mašo, ki jo je daroval g. Franci Cukjati, ki je v pridigi med evangeljske misli vpletel spomin na padle junake. Molili smo za njihov večni mir in pokoj, za njih krvnike in za spravo slovenskega naroda.

Po maši je vsak obrnil svoj stol proti odru in nekaj minut kasneje se je pričela akademija v pripravi ge. Maruče Zurc. Najprej je spregovorila ga. Cirila Pernišek Žužek, ki nam je pripovedovala, kako je ona, ki je bila takrat štirileten otrok, doživljala vojno.

Potem so na odru stoječi recitatorji Erika Čeč, Mikaela Križ in Aleš Grohar lepo podali svoje verze, ki so se medseboj prepletali in se lepo ujemali s glasbo in mladinskimi ter domobranskimi pesmimi, ki sta jih na kitaro in klavir spremljali Marjanka Grohar in ga. Anka Gaser.

Poslovili smo se s polnimi srci čustev in zahvale našim dragim domobrancem. Slava jim!

Ljubim tea, dragi prijatelj!

V petek, 19. julija, na predvečer dneva prijateljstva, smo v Slomškovem domu imeli malo drugačno praznovanje.

Pred več kot 120 prijatelji se nam je Dalma Grbec predstavila s svojo lastno znamko čajev in mešanic **Ljubim tea**. V njenem nežnem in prijaznem stilu nas je naučila vse podrobnosti o čarobnem svetu čajev. Dala nam je okusiti nacionalne in internacionalne sorte ter različne mešanice, ki jih je sama ustvarila, medtem pa nam je razlagala njih podrobnosti in lastnosti ter najbolj uspešen način priprave. Naučila nas je, da je beli, zeleni, rdeči ali črni čaj v bistvu isti, a ima barvo in okus po njih različni oksidaciji, oziroma, po času, ki je izpostavljen luči. Seveda mora biti tudi temperatura vode različna, da lahko vsaka vrsta izpusti pravo moč in okus. Da se pa lahko spozna pravi okus, se čaj pije brez sladkorja, ne limone, ne ruma, kot smo Slovenci navajeni. Čeprav morda od začetka zgleda čudno, se prav kmalu začjenja odkrivati okuse janeža, lavande in vstopijo na sceno tudi kamomila, cimet in še druge rastline.

Dalma se je izpopolnila kot *tea blender*, in tako je ustanovila **Ljubim tea**, ki pa ne prodaja samo mešanice v različnih oblikah, temveč tudi vse, kar pripada zraven, kot posebne skodelice in infuzorje. Posebno ženski svet se je ob koncu predstave navdušen približal k mizi, kjer so bili razstavljeni čaji in si nabavil različnih sort, ki so bile za ta dan po posebni ceni. Moški so pa, čeprav veseli, da so se nekaj novega naučili, kar lepo zavili k *bartenderju*, to pot Jožetu Šmalcu, ki je s pomočjo Mateje, Aleša in Klare pripravljaval posebne pijače in žganja na čast dnevu prijateljstva.

Živahno vzdušje je bilo prav kmalu ustvarjeno ob smehu in klepetu. Nato nas je čakala okusna večerja, ki sta jo pripravila Mari in Franci Miklavc. Medtem, ko smo jedli, se je pa začel vesel dvoboj harmonik med Oskarjem Preglom in Žanom Sircem, sinom Nanci Selan, ki živi v Sloveniji že vrsto let.

Res lepo smo praznovali **prijateljski dan!**

-sonia

OBISK DRUŠTVA SLOVENSKI DUH V PARANI

Florencia Ferre in podpisani sva bila povabljeni na dogodek v mestu Parana, in sicer da bi predstavila nove izdaje knjig slovenskih avtorjev v prevodu in pa opisala na kratko razloge in splošne podatke obeh večjih slovenskih imigracij v Argentini, saj je o prvi, prav v Parani oz. okolici, predaval sam Carlos Bizai, komur se lahko zahvalimo, da je dognal prav to pravo poreklo teh priseljencev iz leta 1878.

Florencia, njen mož in jaz smo dospeli tja sredi dneva in se nastanili v hotelu, ki so nam ga rezervirali; po kratkem popoldnevu in sprehodu, smo se napotili v mestni zgodovinski muzej, kjer so bili pripravljeni dvorana, plakati in mize za knjige.

Za začetek prireditve je občinstvo nagoovoril Jose Bizai in predal potem besedo bivšemu častnemu konzulu v Parani, Carlosu Bizaiu. Sam Jose je opisal potek dogodka sledeče (prevedeno iz kastiljščine):

»Ob 140. jubileju prihoda prve slovenske imigracije v Argentino so se priredili številni dogodki, v glavnem v mestu San Benito, kraju, kamor so se naselili prvi slovenski priseljenci.

13. julija je potekalo srečanje v Muzeju zgodovine province Entre Rios, primernem za prav take proslave, kjer so bili navzoči: Daniel Brunskole, avtor knjige »De Bela

krajina a El Chaco« (od Bele krajine do Chaca); Marita Molfese, avtorica knjige »Olga y Roni. Inmigrantes eslovenos« (Olga in Roni. Slovenska priseljenca); Maria Florencia Ferre, prevajalka Martina Krpana, Jančarjeve »To noč sem jo videl« (Aquella noche la vi), Šaroterjeve »Biljard v Dobrayu« (El billar en el hotel Dobray) in drugih knjig; Rok Fink in Carlos Cesar Bizai, avtor – med drugimi – knjige »La inmigracion eslovena en Entre Rios« (Slovenska imigracija v Entre Riosu). Obiskala nas je tudi Marjana Homovc, hčerka Olge iz knjige »Olga y Roni«.

To srečanje je organizirala fundacija »Slovenski Duh«, imelo je tudi podporo Filozofske fakultete v Ljubljani, lektorata slovenskega jezika na buenosaireški univerzi in raznih drugih ustanov.

Poleg tega je to srečanje prejelo priznanje občine Parana, katere kulturni odsek ga je imenoval za dogodek posebnega kulturnega interesa. V dvorani je bila postavljena slovenska zastava, pred katero smo predavali. Carlos Bizai je opisal, kako je prišel do zaključka, da niso bili ti priseljenci ne Italijani ne Avstrijci, temveč Slovenci in torej vsi njihovi potomci tudi slovenskega porekla, avtorji knjig so govorili seveda o nastanku in vsebini ali posebnostih teh del, podpisani pa sem podal

razloge obeh množičnih imigracij dvajsetega stoletja, in sicer najštevilčnejše medvojne primorske, ki se je umaknila italijanskemu terorju, in pa političnega povojnega begunstva. Izkoristil sem priložnost, da je ravno na tisti dan minilo 99 let od požiga Narodnega doma v Trstu, poleg tega pa še omenil znamenitosti in pomembne osebnosti teh imigracij v Argentini.

V predverju dvorane so bile razstavljene in na prodaj knjige, ki so jih navzoči imeli priložnost nabaviti, na koncu je sledil tudi klepet. Med navzočimi je bil, in navdušen nad tem, kar je slišal, direktor muzeja Ruben Clavanzani, ki nam je potem razkazal dvorane muzeja in razložil o predmetih, slikah, zgodovinskih dogodkih (Entre Rios in Parana sta pomembna v argentinski zgodovini). On je tudi gledališki režiser in vodi pomembno politiko odprtja muzeja družbi, kar je tudi odlična priložnost za nove projekte z njim, tako kot bi bilo zanimivo prirediti kako srečanje z lokalnimi literati, saj jih ima Parana kar nekaj.

Povabljeni smo bili na večerjo v hotelu in naslednji dan, v nedeljo, smo pa ob spremstvu in z razlagami Carlosa Bizaia obiskali mesta, kjer je bila v preteklosti navzoča slovenska skupnost, torej Cerreto (s kozolcem, parkom Slovenija, raznimi spominskimi ploščami in podobno) in San Benito. Sledilo je kosilo v drugem mestu, v katerega so se v glavnem vselili Nemci, ki ohranjajo spomine in nekatere običaje. Mesto je zanimivo ločeno na dve polovici, na eni strani avenije luteranci, na drugi katoličani. Po okusnem kosilu v nemški restavraciji smo se odpravili na pot domov.

Rok Fink

ZADETKI

Morda še ne veste da...

... je argentinsko-slovenska nogometna reprezentanca, pod vodstvom Herija Zupana ter organizacijo Matija Jakoša in Alana Skubica, osvojila prvo mesto na 6. nogometnem prvenstvu Slovencev po svetu, ki se je odigralo v Brdu, v Sloveniji, v preteklem mesecu juliju. Na tem turnirju so nastopile ekipe Avstrije, Srbije, Nemčije ter Argentine. Argentina je v finalu premagala Srbijo 5-0 in tako osvojila turnir.

...je na letošnjih panameriških tekmah v Limi-Peruju, tekmovala za Argentino pri **dviganju uteži**, mlado dekle iz slovenskega doma San Martin, **Tatiana Ullúa Zorko** (27 let), hčerka Lučke Zorko in Roberta Ullúa. Dosegla je dobro performanso v ženski skupini A pod 59 kg telesne teže. Dvignila je dobrih 191 kg in s tem dosegla osmo mesto. Čestitamo Tatiani za tako velik dosežek v tem športu!

..... da je **Tomás Korošec** (21 let), sin Ivija ter Liyu Trejo Gendecher, priznan argentinski igralec roller-hokeja. Kot član argentinske reprezentance je leta 2018 tekmoval na panameriških tekmah v Bogoti. Pridobili so prvo mesto, ko so v finalu premagali Čile. Sedaj je pa postal igralec portugalske ekipe Sporting Club Marinhense za sezono 2019/20. Želimo mu mnogo uspeha, predvsem pa užitka v športu.

...**Boris Čeč** (16 let), sin Matjaža in Maruče Zurc, bil izbran za metropolitansko reprezentanco (URBA- Unión de Rugby de Buenos Aires), ki obsega mesto Buenos Aires in okolico, v kategoriji M16. Čestitamo in mu želimo še veliko zadovoljstva v tem športu.

OkrOgle OBLETNICE

Romanje bolnikov, invalidov in starejših na Brezje (1969)

Pred 50 leti - 19. avgusta leta 1969 – so se pričela redna slovenska romanja bolnikov, invalidov in starejših na Brezje. Romanja je začel ustanovitelj revije Ognjišče Franc Bole, ki je ob obiskih invalidov videl, da so mnogi osamljeni in bi tudi oni radi romali in se srečali z drugimi preizkušeniimi ljudmi. Tako je urednik prišel na zamisel o posebnem romanju na Brezje.

Prvo romanje je bilo 19. avgusta 1969 v cerkvi na Brezjah. Ker je vsako leto romalo več ljudi, so leta 1972 romarsko sveto mašo preselili na trg pred baziliko.

Ustanovitelj romanj, msgr. Franc Bole je za Radio Ognjišče (ki ga je tudi on ustanovil) o začetku romanj takole povedal: *“Ko smo začeli, sem bil nekoliko v skrbeh, ker ni bilo ljudi, ki bi bili pripravljeni voziti ali vzeti v avto bolnika ali ostarelega. Zato je bil začetek bolj skromen, čeprav je bila cerkev na Brezjah polna. Potem se je izkazalo, da je cerkev premajhna in da je potreben cel trg. Ko imamo zdaj še nadstrešek, da ljudje ne trpijo toliko zaradi sonca ali dežja, je to gotovo velik napredek.”*

Romanje se rodi

Tako je urednik Bole poročal o prvem romanju v Reviji Ognjišče leta 1969:

Ste že kdaj romali? Gotovo! Čisto enostavna stvar: vzameš vozni listek za vlak ali avtobus (če že nimaš svojega fička), se usedeš in potuješ. Danes je svet majhen...

Pa ni za vse tako. So ljudje, ki niti na dvo-rišče ne morejo priti prej kot v pol ure. Sami sploh nikamor.

Vsako leto se v Lurd vozijo celi vlaki bolnikov. Na velikem trgu jih postavijo v prvo vrsto. Najprej tiste na nosilih, potem tiste na vozičkih in končno tiste s protezami in spremstvom. Pretresljiv prizor. Malokateri od teh bolnikov čudežno ozdravi, toda skoraj vsi gredo iz Lurda srečni. Prejeli so še večjo milost kot zdravje: milost, da svoje trpljenje z vdanostjo prenašajo.

Mi nimamo Lurda in malokateri od naših bolnikov bi imel toliko denarja, da bi lahko romal tja ... Ne, tudi mi imamo svoj Lurd, kjer Marija sprejema svoje otroke. Mar je Marija vezana na en kraj? Zakaj je Kraljica sveta? Če Marija sprejema bolnike in invalide v Lurdu, zakaj jih ne bi tudi na Brezjah?

Zamisel je pravzaprav prišla s strani naših

“ ...tudi mi imamo svoj Lurd, kjer Marija sprejema svoje otroke. Mar je Marija vezana na en kraj? Zakaj je Kraljica sveta?

”

bralcev. Predlagali so, naj bi se lastniki osebnih avtomobilov ponudili bolnikom, da jih peljejo na kakšno božjo pot. Na uredništvu smo razmišljali o tem in prišli do zaključka, da bi se to dalo narediti v malo večjem obsegu: SLOVENSKO ROMANJE BOLNIKOV IN INVALIDOV NA BREZJE. Objavili smo to zamisel.

Začele so prihajati prijave. V začetku kot da skoraj ne verjamejo, da bi bilo to mogoče, zlasti pa, da bi bilo to za bolnike in invalide brezplačno! Nabralo se je kakšnih 70 prijav iz vse Slovenije. Potrebno je bilo organizirati prevoze. Ker so bili iz vseh mogočih krajev, to ni bilo ravno lahko. Upali smo na pomoč 'lastnikov osebnih avtomobilov', kot je v začetku padla zamisel – toda od teh se ni javil nihče! Romati smo morali na delavnik, ker je ob nedeljah brezjanska cerkev prenapolnjena z drugimi romarji, 'lastniki osebnih avtomobilov' pa so v službi, ali pa so sploh prezrli oglas v Ognjišču (če ga berejo). Bolnike je bilo treba iti iskat na domove, v hribe, v zakotne vasi. Z avtobusi se ne more povsod.

Najprej se je odpravil na 'romanje' oče urednik in obiskal zbirne centre. Iskal je prevoznike, privatne, državne, osebne prijatelje (zlasti duhovnike), spraševal – in končno smo spravili skupaj vozni red. Nekateri invalidi so dobili prevoz sami, druge so pripeljali njihovi župniki. Tako smo v torek, 19. avgusta 1969, od vseh strani in z vsemi mogočimi vozili (razen s traktorji) prišli na Brezje k Mariji. Z avtobusov, kombijev, osebnih avtomobilov so razkladali invalidske vozičke. Romarji so imeli značke, da smo jih lahko postregli s prostori v cerkvi. Cerkve se je skoraj napolnila z romarji. Spredej so bili invalidi na vozičkih, stolicah, ob spremljevalcih. Šest duhovnikov je s koprskim škofom dr. Janezom Jenkom, ki je romanje vodil, pristopilo k oltarju v praznično razsvetljeni cerkvi. Večina invalidov še nikdar ni bila na Brezjah. Težko pridejo celo v domačo cerkev. Lahko si predstavljajte njihovo veselje ob tem dnevu!

Obhajilo so prejemale v svojih vozičkih.

Po maši je bil blagoslov, nato še nekaj časa za osebne prošnje in molitev k Mariji. Sledilo je skupno kosilo v bližnji gostilni. Tam smo se med seboj nekoliko bolje spoznali. Bili smo zbrani od Šentilja do Kopra, od Jesenic do Sevnice.

Po končanem romanju smo prejeli veliko pošte od naših invalidov. Iz teh pisem odseva sreča in hvaležnost, da so lahko bili na romanju. Mnogi se kesajo, da se niso prijavili: prezrli so oglase v Ognjišču. Sprašujejo, če bo še kdaj tako romanje.

Franc Bole

Ali ste vedeli?

• Da se letno romanje bolnikov, invalidov in starejših na Brezje vrši na dan bolnikov, vsako tretjo soboto v mesecu juniju?

• Da se je v 50-letih tega romanja udeležilo že več kot 300.000 vernikov?

• Da je vsakoletno romanje bolnikov, invalidov in starejših največje letno romanje v Sloveniji?

• Da je vsako leto za vodstvo romanja zaprošen eden od slovenskih škofov? Tako je do sedaj romanje vodilo že 23 različnih slovenskih škofov.

• Da sta največkrat (šestkrat) romanje vodila koprski škof dr. Janez Jenko in ljubljanski nadškof Alojz Uran?

• Da je bilo največ romarjev - čez 12.000 - leta 1983, ko je bilo sveto leto ob 1950-letnici Jezusove smrti?

• Da je srebrno romanje leta 1993 vodilo kar 8 škofov, od teh kar štirje Alojziji: apostolski nuncij Pier Luigi Celata, upokojeni beograjski nadškof Turk, tedanji ljubljanski pomožni škof Uran in naslovni škof Grmič?

• Da je leta 1995 Radio Ognjišče prvič ponesele romarsko slavje v slovenske domove?

• Da vsako leto številni prostovoljci pomagajo bolnim in ostarelim romarjem? Delijo jim okrepčilo, poskrbijo za zdravniško pomoč ali priskrbijo duhovnika za spoved in pogovor. Najbolj zvesti pomočniki so skavtska združenja (odrasli skavti), malteški vitezi, nekatere mladinske veroučne skupine in številni posamezniki.

Pripravil Jože Jan

zagorelo. Eni praznujejo in že napovedujejo maščevanje ob vrnitvi na oblast, drugi zapadajo paniki. Vrednost argentinskega pesa je poskočila za 25%, borze so kazale črne številke. Govori se tudi o volilni goljufiji, a nihče ne pričakuje, da bi se to razčistilo.

Vsekakor je v teh dneh predsednik Macri izgubil politično moč, peronizem pa govori, kot da bi že bil na oblasti.

Do volitev pa manjka še skoraj dva meseca, potem pa še dva do nastopa izvoljene vlade. Kaj se bo zgodilo v tem času? Nemogoče je to napovedati. A zagotovo bodo prihodnji meseci odločilni, predvsem pa nemirni.

Mariana Poznič

IZ SLOVSTVENEGA IZROČILA

Aj sveti kruh,
aj rešnja kri

Nedavno smo praznovali praznik svetega Rešnjega Telesa in Krvi. V poznem srednjem veku se je tudi med Slovenci zelo razmahnilo in priljubilo češčenje svetega Rešnjega Telesa s svojo misterijsko vsebino – saj gre za češčenje živega, trpečega Kristusa, navzočega pod podobo kruha in vina. V zgodnjem 15. stoletju so to pobožnost na Slovenskem pomnožile še številne evharistične bratovščine.

V tem času je nastala tudi pesem »Aj sveti kruh, aj rešnja kri« kot poljudna prepesnitev glavnih misli evharistične himne »Pan-ge lingua« sv. Tomaža Akvinskega. Prvi jo je zapisal Matija Majar z oznako »Iz Goriških Brd in iz Krasa«, toda obstaja še cel šop in-čič z vsega slovenskega prostora, kar dodatno izpričuje njeno starost.

Misli iz latinske predloge oblikujejo zlasti prvi del pesmi, kitice 1–6. V drugem delu je izredno živo in jedrnato predstavljena skrivnost transsubstanciacije – spremeni-tev kruha in vina v resnično telo in kri živečega Kristusa. Marijan Smolik je o tej pesmi zapisal: »Posebej poudarjena je neizmer-nost Jezusovega usmiljenja, ki je pustilo prelití vso svojo kri, ko bi vendar zadoščala ena sama kaplja za odrešenje vsega sveta.« Kitice 11 do 14 predstavljajo poseben obli-kovno-izrazni vrhunec, kjer se slovenska srednjeveška pesem z ostrim nasprotjem med izredno preprostim zunanjim izrazom ter najglobljo teološko vsebino dotika žive-ga misterija vere.

- 1 Aj sveti kruh, aj rešnja kri,
aj pravi Bog večne moči.
- 2 Saj te iz srca ljubimo,
za Stvarnika te spoznamo.
- 3 Rojen je bil od Device,
na svet je peršel za grešnike.
- 4 Saj dal nam je telo svoje,
da vsi jeziki govore.
- 5 Da lih oči ne vidijo,
srca vendar zastopijo:
- 6 da tisti je te pravi Bog,
ki nas odreši od nadlog.
- 7 Mešnik požegna sveti kruh,
z nebes pride sam živi Bug.
- 8 Angelci z njim sprehajejo,
čest, hvalo Bogu dajejo.
- 9 Mešnik požegna sveto kri,
grešnik se nizko perkloní
- 10 in ga prosi prav lepo,
da mu Bog odpustil bo.
- 11 Češčena bodi sveta kri,
od petih ran je tekla ti.
- 12 Od petih ran mojga Boga,
mojga Boga in Stvarnika.
- 13 Bi dost bla jedna kaplica,
za grešnike vsega sveta.
- 14 Vendar je htel prelití vse,
od kaplice do konca vse.
- 15 Zahvalen bodi večni Bog,
Bog Oče, Sin in Sveti Duh!
- 16 Še milost svojo nam dodej,
vsem vernim dušam sveti rej!

Matija Ogrin ZA SVOBODNO SLOVENIJO

VOLITVE S POTRESOM

V nedeljo, 11. avgusta, smo v Argentini imeli volitve.

Že naslednji dan sem začela prejemati spo-ročila iz Slovenije: Kakšne volitve ste imeli? Kaj se je zgodilo, da spet v časopisih in na so-cialnih omrežjih zvenijo alarmi za Argentino?

Odgovor na ta vprašanja je enostaven, a istočasno nerazumljiv: imeli smo volitve, v katerih nismo nikogar volili. In takoj za njimi smo doživeli pravi politični in finančni potres.

Nedeljske volitve so bile primarne volitve - po argentinsko. Ko drugod pri takih volitvah

člani političnih strank izbirajo, kdo bo kan-didiral na njihovih listah za prave volitve, so tu pri nas te volitve splošne in obvezne. In ker kandidate vsake stranke itak izbere naj-močnejši veljak v stranki (s častno izjemo nekaterih manjših strank za manj pomemb-na mesta) so postale te volitve nekaka anke-ta o bodočem rezultatu pravih volitev.

Izid tega pred-prvega kroga je bil presene-tljiv: opozicija združenih peronistov-kirčne-ristov je na vseh področjih zelo močno pre-kosila vladajočo stranko. In v državi je spet

KOLEDAR

18. avgusta ob 10:00 do 12:00

Romanje v Lourdes

19. avgusta

Mladinski izlet v Glew

24. avgusta ob 15:00

Redni pouk SSTRMB

31. avgusta ob 15:00

Redni pouk SSTRMB

1. septembra

Mladinski dan na Pristavi

7. septembra ob 15:00

Redni pouk SSTRMB

8. septembra

Mladinski dan v Našem domu San Justo

14. septembra

70-letnica Slomškove šole

14. septembra ob 15:00

Redni pouk SSTRMB

OSEBNE NOVICE

DIPLOMA

Na Politehnični univerzi v Torinu v Italiji je 17. julija 2019 zaključil študije **MASSIMILIANO GORNO CUKJATI** in diplomiral kot **letalski in vesoljski inženir s potrdilom A.W.A.R.D.** (*Achievement through Working Abroad for Academic Research or Industrial Development Projects*) v okviru programa PEGASUS; teden kasneje, 24. julija 2019, je diplomiral še kot letalski inženir na Politehnični univerzi v Madridu v Španiji.
Čestitamo!

SMRTI

Umrla sta:
V Ramos Mejii,
VIKTOR HRIBAR, star 75 let;

V Villa Ventana, provinca Buenos Aires,
MAJDA KELC roj. **BRANDSTETER**.
Naj počivata v miru!

Sporočamo, da znaša naročnina za leto 2019 od meseca avgusta dalje \$ 3.000.-
Prosimo, da jo čimprej poravnate.

Lepo pozdravljamo!

UREDNIKI SVOBODNE SLOVENIJE

“

ZA RAZMISLEK IN NASMEH

”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

VETERINAR -ŽIVALI

V Argentini je vsakega 6. avgusta “Dan živinozdravnikov”. Psi, muce, krave, ovce, konji, za vse vrste živali se dobi živinozdravnika, ki jim pomaga in JIH zdravi. Pravijo, da jih je v Argentini okoli 18.000!
6. avgusta leta 1883 je bil ustanovljen prvi veterinarski inštitut v Argentini.
Mnogo se lahko človek od živali nauči. Mnogo je tudi pregovorov in citatov, nekaj jih objavimo, za razmislek in nasmeH:

• Ena lastovka še ne prinese pomladi.
(Slovenski pregovor)

• Človek je žival, ki se bavi s politiko.
(Aristotel, starogrški filozof)

• Mnogo ljudi ljubi rože in živali, ker ne morejo razumeti človeka.
(Sigrid Undset, norveška pisateljica, prejemnica Nobelove nagrade za književnost leta 1928)

• Človek je edina žival, ki pljuva.
(Francoski pregovor)

• Tukaj počiva bitje, ki je bilo lepo a brez nečimrnosti, močno a brez drznosti, pogumno a brez krutosti, in je imelo vse vrline človeka brez človeških napak.
(Nagrobni napis za psa)

• Človek ni žival: že z besedo ga lahko ubiješ. (Ruski pregovor)

• Znanstveniki ne bi smeli mučiti živali. Svoje preizkuse bi morali delati z novinarji

in politiki. (Henrik Ibsen, norveški dramatik)

• Živali so najboljši prijatelji: ničesar ne sprašujejo in nikogar ne kritizirajo.
(Mark Twain, ameriški pisatelj in humorist)

• Če ne bi bilo psov, mi ne bi bilo vseh življenje.
(Arthur Schopenhauer, nemški filozof)

• Vola primeš za roge, človeka za besedo.
(Slovenski pregovor)

• Velikost naroda in njegov moralni napredek je mogoče presoditi po načinu, kako ravna z živalmi.
(Mahatma Gandhi, indijski politik, odvetnik in aktivist)

• Človek je najbolj kruta žival.
(Friedrich Nietzsche, nemški filozof, filolog in pesnik)

Izbral Jože Jan

LEPOTICA
IN ZVER

Režija: Marta Selan - Marcelo Brula

70-letnica šole
Antona Martina Slomška

sobota,
14. septembra,
ob 19.15

Častni pokrovitelj dogodka:
predsednik Republike Slovenije,
Borut Pahor

58. obletnica
Slomškovega doma

nedelja,
15. septembra
sv. maša ob 11.30

kulturni program
ob 17.00

Vstopnice po \$ 350.- slomskovdom.rm@gmail.com
Mariana 11 4088 5844 | Marko 11 4998 2803

S podporo Urada Vlade RS za Slovence
v Zamejstvu in po Svetu

Naj se radujejo,
naj se veselijo v Tebi vsi,
ki te iščejo.

V 75. letu starosti je v petek,
1. avgusta 2019. v Bogu zaspal

† VIKTOR HRIBAR

ROJ. 4. 3. 1944

Iskreno se zahvaljujemo prijateljem,
sosedom in znancem, ki ste ga pospremili
na zadnji poti in se ga spominjali v molitvi.
Posebna zahvala dr. Juretu Rodetu, za podelitev
zakramentov, molitve ob krsti, in sveto mašo.

Žena Marija, hčerke Sonia z družino,
Valeria z družino in Barbara;
sinova Viktor in Pavle
Sestra Marjana z družino,
sestra Ljudmila
Svaštvo in sorodstvo

Buenos Aires, Bariloche, Slovenija

SVOBODNO SLOVENIJO SOFINANCIRA URAD VLADE RS ZA SLOVENCE V ZAMEJSTVU IN PO SVETU.

SVOBODNA SLOVENIJA | Glasilo Slovencev v Argentini

Ustanovitelj Miloš Stare

Lastnik društvo Zedinjena Slovenija

Predsednik Jure Komar

Uredniški odbor

Mariana Poznič, Cecilija Urbančič, Lucijana Hribar,

Sonja Tomazin, Jože Jan, Jože Lenarčič, Miloš Mavrič,

Marko Vombergar in Tomaž Žužek.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires - Argentina

email svobodna.ba@gmail.com

www.svobodnaslovenija.com.ar